

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 344: Kim Cang Bát Nhã, Chỉ Thẳng Bồn Tánh. Nếu Kiến Tánh, Liên Có Thể Thành Phật

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 028)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Kim Cang Bát Nhã, trực chỉ bồn tánh. Nhược năng kiến tánh, tiện khả thành Phật.】

(Dịch nghĩa: Kim Cang Bát Nhã, chỉ thẳng bồn tánh. Nếu kiến tánh, liền có thể thành Phật.)

Đoạn nhỏ này nói rất hay. Tông chỉ của “Kim Cang Bát Nhã” chính là tại “Vô trụ sanh tâm”.

Chỉ thẳng bồn tánh, vậy bồn tánh là gì? Chúng ta học “Kinh Kim Cang”, đã kiến được bồn tánh hay chưa? Đương nhiên là chưa kiến được. Nếu kiến được thì quý vị chẳng phải là đã thành Phật rồi sao? Quý vị đâu còn là chúng sanh nữa. Tuy rằng chưa kiến tánh, nhưng tổng quy cũng phải biết được cái gì là bồn tánh. Giả như bộ kinh này niệm bao nhiêu biến rồi, mà cái gì gọi là bồn tánh vẫn chưa biết, thì “Kim Cang Bát Nhã” này của quý vị coi như là niệm uổng công rồi.

Chúng đắc thì chưa có cách gì chứng được, nhưng tổng quy cũng phải hiểu được. Chúng ta dùng phương pháp đơn giản nhất để nói: Vô Trụ và Sanh Tâm là một, thì kiến tánh rồi; Vô Trụ chính là Sanh Tâm, Sanh Tâm chính là Vô Trụ, đây chính là bồn tánh.

Vô Trụ cùng với Sanh Tâm mà là hai việc, thì đó chẳng phải là bồn tánh. Tôi tiết lộ tin tức cho mọi người chỉ tiết lộ một điểm này thôi, không nói thêm nữa. Nếu quý vị từ điểm này mà có thể thể hội được, thì coi như là khá lắm rồi. Tuy chưa kiến tánh, nhưng biết bồn tánh là gì, điều này đã rất là khó được rồi.

Biết bốn tánh là gì thì mới có khả năng kiến tánh. Bốn tánh là gì cũng đều không biết, thì việc kiến tánh ấy chẳng có khả năng nào cả. Kiến tánh thành Phật.

Sự sai biệt giữa Phật và phàm phu ở chỗ nào? Phật dùng chơn tâm, phàm phu dùng vọng tâm. Do đây có thể biết, tánh chính là chơn tâm. Người biết dùng chơn tâm chính là Phật, người không biết dùng chơn tâm là phàm phu. Chơn tâm là Nhất tâm, vọng tâm là Nhị tâm, quý vị đã minh bạch chưa?

Vô Trụ và Sanh Tâm nếu là hai, thì là nhị tâm, là phàm phu, đâu phải là chơn tâm! Vô Trụ và Sanh Tâm là một, đó mới là chơn tâm. Biết Vô Trụ và Sanh Tâm là một, thì mới thấy mỗi mỗi đều là một, vạn pháp quy nhất.

Lần trước tôi nhớ tôi cũng đã tiết lộ một chút: chúng sanh và Phật là một, Sanh - Phật là một, chơn - vọng là một, tánh - tướng là một, sự - lý là một, nhân đến tà - chánh là một, nhân - quả là một.

Trong cửa Thiền có câu: “*Thức đặc nhất, vạn sự tất*” (Biết được một, muôn việc xong). “Tất” (xong) chính là thành vị Phật viên mãn cứu cánh. Do đây có thể biết, mục tiêu tu hành của Tịnh Độ Tông chính là “Nhất”, là Nhất Tâm Bất Loạn. Chỉ cần quý vị chứng được Nhất Tâm, quý vị liền hiểu rõ tất cả vạn pháp không gì chẳng phải là Một, đây chính là cái gọi là “Vạn pháp quy nhất”.

Chữ “quy” đó nghĩa là “chính là”. Vạn pháp chính là một, một chính là vạn pháp. Dụng tâm ở trong tất cả pháp, lìa tất cả vọng tưởng chấp trước, thì liền quy về một rồi. Chúng ta ngày nay không quy được về một, chính là bởi vì có vọng tưởng chấp trước. Vọng tưởng chấp trước là tâm phân biệt, chẳng phải là Nhất tâm, mà là đa tâm (nhiều tâm).

Trong Phật pháp gọi là “Tam tâm nhị ý”. Phàm phu dùng chính là tam tâm nhị ý. Tam tâm là A-lại-da, Mạt-na, Ý thức, gọi là tam tâm. Nhị ý là Ý căn, Ý thức; Ý căn là Mạt-na. Người phàm phu dùng chính là tam tâm nhị ý.

Nếu dùng Nhất tâm, thì địa vị thấp nhất cũng là Sơ Trụ của Viên Giáo, Sơ Địa của Biệt Giáo. Trên kinh Đại Thừa thường nói “Trụ Địa Bồ Tát”, chư vị cũng đã thấy có danh từ này, gọi là Trụ Địa Bồ Tát. Trụ Địa Bồ Tát là gì? Là Sơ Trụ Viên Giáo, Sơ Địa Biệt Giáo, phá một phẩm vô minh, chứng một phần Pháp Thân, đây gọi là Pháp Thân Đại Sĩ.

Các Ngài dùng chơn tâm, không còn dùng vọng tâm nữa. Trong Pháp Tướng Tông gọi là “Chuyển thức thành trí”, chuyển tám thức thành bốn trí, vừa mới chuyển đổi xong, thì chính là Trụ Địa Bồ Tát.

Điều này trong tông Thiên Thai giảng là “Phần Chứng Phật”, “liền có thể thành Phật”, thành Phật ở đây chính là Phần Chứng Phật. Ngài chẳng phải là giả Phật, mà là Phật thật sự, nhưng chẳng phải là Cứu Cánh Viên Mãn Phật. Cứu Cánh Viên Mãn thì cần phải phá tận 41 phẩm vô minh, [còn] Ngài mới phá được một phẩm.